

N:o 80.

Ank. till Riksd. kansli den 9 maj 1896, kl. 12 midd.

*Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut med för-
anledande af lagutskottets hemställan i dess utlåtande, n:o 67,
i anledning af väckt motion om ändringar i förordningen
angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket.*

I utlåtande, n:o 67, i anledning af väckt motion om ändringar i förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket, hemställde lagutskottet, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att sådana ändringar måtte blifva vidtagna i kongl. förordningen den 26 januari 1894 angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket, att församlingens och boställshafvarens rätt i fråga om dispositionen af skogsafkastningen vid de ecklesiastika boställena må blifva, uti de af utskottet påpekade hänseenden, bättre tillgodosedd än för närvarande är förhållandet.

Vid behandlingen inom kamrarne af berörda utlåtande, beträffande hvars innehåll utskottet tillåter sig att hänvisa till utlåtandet, hafva, enligt hvad ankomna protokollsutdrag utvisa, kamrarne stannat i olika beslut.

Första Kammaren har nemligen, i öfverensstämmelse med en vid utskottets ofvanberörda utlåtande fogad reservation, beslutit att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att sådan ändring måtte varda vidtagen i nämnda förordning, att derest innehafvare af ecklesiastiskt boställe till följd af sådana förhållanden, som omnämnas i sista punkten af 22 § i samma förordning, får vidkännas någon minskning i den honom tillkommande skogsafkastningen å bostället, han må kunna tillerkännas ersättning härför af de i samma punkt omförmälda medel.

Bih. till Riksd. Prot. 1896. 7 Saml. 47 Häft. (N:o 80.)

Andra Kammaren åter har antagit ett under öfverläggningen framställt yrkande derom, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana ändringar i förordningen den 26 januari 1894 angående hushållningen med de allmänna skogarne i riket, att församlingens och boställshafvarens rätt i fråga om dispositionen af skogsafkastningen vid de ecklesiastika boställena må blifva, uti de af utskottet påpekade hänseenden, bättre tillgodosedd än för närvarande är förhållandet.

Kamrarnes beslut äro visserligen i ty måtto öfverensstämmande sinsemellan, att båda åsyfta sådan ändring af ifrågavarande förordning, som uti Första Kammarens beslut funnit närmare uttryck; men å andra sidan förete berörda beslut grundväsentliga skiljaktigheter.

Under det att Första Kammarens beslut gifver uttryck åt kammarens uppfattning, att Kongl. Maj:t ensam eger rätt att besluta om sådana bestämmelser som de ifrågasatta, framgår af Andra Kammarens beslut såsom denna kammarens mening, att ifrågavarande stadganden äro af beskaffenhet att böra af Konung och Riksdag gemensamt beslutas.

Denna skiljaktighet är, enligt utskottets tanke, af sådan art, att någon sammanjemkning af kamrarnes beslut ej kan ega rum, vid hvilket förhållande frågan, jemlikt 63 § riksdagsordningen, torde få anses hafva för denna riksdag förfallit; hvilket utskottet härmed för Riksdagen

anmäler.

Stockholm den 9 maj 1896.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.